

SuKaRo ry ZooExpossa 2004

Lauantai aamu koitti, Kaarina ja Sanna lähtivät ajamaan Joutsasta ja Jaalasta Helsinkiä kohti. Mukanaan perunkarvatonkoirat Huppa ja Keiko. Aamulla 09:30 he saapuivat kaapelitehtaalle, lähes samaan aikaan kuin me Kimmon ja kolmen kiinanharjakoiran Sussu, Anni ja Maija sekä keskikokoisen perunkarvatonkoiran Inka kanssa saavuimme paikalle.

Pienen rupattelun jälkeen aloimme kasaamaan standia, joka ennakkotietojemme mukaan olikin puolet suurempi tila. Meille varatun tilan olikin pinseri-porukka valloittanut, heidän tilansa oli jo valmiiksi laiteltu, emmekä me tohtineet käskä heitä purkamaan sitä, joten tyydyimme meille osoitettuun isompaan tilaan, joka todellisuudessa osoittautuikin sijaintinsa ja suuruutensa puolesta meille erittäin sopivaksi.

Siinä me sitten aluksi kuitenkin sitä ihmettelimme ja jokaisen päässä alkoi raksuttaa, miten saisimme meille

osoitetun valtavan tilan täytettyä, kun kerran olimme varautuneet pienempään. Ehdotimme silloin lauantaina järjestäjille, että meidän tilaamme saa sijoittaa jonkun jos on tarvetta. Niinpä saimme pari Rosewood häkkiä tilaa täyttämään.

Saimme onneksemme myös vahvistusjoukkoja tälle päivälle, kun Sari ja Ari saapuivat perunkarvatonkoiriensa Xena ja Alex sekä Marja karvaisen perunkarvatonkoira Tootsien kanssa joukkoomme. Marja ja Tootsie näyttivät päivän mittaan kuinka perulainenkin osaa käyttäytyä, hienosti meni jopa hieman vaativammatkin tottelevaisuus- liikkeet ja kuviot. Koko päivä meni muuten ihmisten ihmetellessä näitä koiramaailman "kummajaisia".

Iltaa kohti mentäessä päätimme suunnitella Sunnuntaille oikein kunnan kojun ja saimme kuningas idean, kun Kaarina kertoi ottaneensa suuren määrän pukuja mukaansa. Lauantain yksi kysytyimpiä asioita oli, että - "miten noita voi viedä pakkasella ulos?" niinpä päätimme laittaa sunnuntaina kaikki koirien vaatteet esille, mitä suinkin löydämme ja niitähän löytyi, Kaarinan vaatteiden lisäksi laitoimme esille Sannalta, Kimmolta ja minulta löytyvät koirien vaatteet, olihan meillä myös kaikilla koirilla omat pukimensa ollut päällään tänne tullessamme.

Sunnuntai aamu koitti, taas sama porukka ahersi tomerana kojun pystytyksessä. Edellispäivän kuningasideaa toteuttaen ripustellen haalareita ja mantteleita pitkin kojun seinustoja. Ennen ovien avaamista alkoi järjestäjiä kasaantua SuKaRon kojulle ihmettelemään rekvisiittaamme, kysyipä joku pukujen ostomahdollisuuttakin. Sunnuntai-päivä oli melko kiireinen, äännet käheänä kerrottiin ihmisille kerta toisensa jälkeen samoja asioita, kuinka karvattomat pitää pukea, hoitaa ihoa, käykö allergisille ym. ym. nämä asiat taisivat olla kysytyimpiä ja kummallisimpia asioita ihmisten mielestä. Sunnuntailla saimme myös Pauliinan meksikonkarvatonkoiriensa Yoda ja Aslan vahvistuksen.

Sattui ja tapahtuikin meidän pikku- Maija karkaili kaiken aikaa viereiseen kojuun, jossa avustajakoirat olivat esittäytymässä, liekö Maija aikoo isona avustajakoiraksi? Sunnuntai-illan koittaessa Kaarina ja Sanna joutuivat jättämään Zoo-urakan ja palaamaan takaisin kotiin, me Kimmon kanssa jatkoimme vielä kaksi päivää.

Maanantaina saimme myös avuksi SuKaRon uusia jäseniä.

Maanantai oli melko rauhallinen, olihan se kuitenkin tavallinen arkipäivä. Jotain hupaisaa kuitenkin sattui, papukaija-osastolta karkasi yksi papukaija, jolla riemu oli rajaton, onhan kaapelitehtaalla neliöitä missä lennellä, voi sitä naurun remakkaa...

Huulenheiton lomassa yksi huostaan otetun papukaijan omistaja totesi, että hänkin voisi liittyä meidän yhdistykseen, olihan hänellä sulaton papukaija.

Tiistaina minun ja Kimmon kanssa riveihin astui Saga ja kaksi meksikonkarvatonkoiraa Nichte ja Olivia.

Pitkin päivää meidän kojua piiritti hilpeä tunnelma Sagan käskiessä Nichteä, - "Nikke ei raavi" - " Nikke hiljaa" - " Nikke istu". Kaikki rekvisiitta olisi mennyt kaupaksi, koittipa joku Sagalta ostaa koiratkin. Kiinanharjakoira Maijasta taas tuli järjestäjien lellikki. Maanantain ja tiistain Maija kulki milloinkin yhdistyksen taikka kerhon kainalossa kojulta kojulle.

Vaatteista oli niin kova kysyntä, että Kaarinalla taitaa ompelukone lämmittää koko talven taloa.

Kaiken kaikkiaan oli ZooExpo kokemuksena erittäin mukava ja antoisa, uskomattoman paljon oli ihmisillä kiinnostusta karvattomia rotuja kohtaan. Tehtiinpä siellä hieman suunnitelmia yhdistyksen tiimoilta tulevaisuudenkin varalle. Järjestäjät olivat erittäin tyytyväisiä panokseemme, kun olimme niin tomerasti mukana joka päivä tapahtuman ajan ja pyysivät meitä mukaan myös ensi vuonnakin.

Tiistai illan koittaessa väsyneinä, mutta onnellisina lähdimme Kimmon kanssa ajamaan kohti kotia, kertyihän meille lähes sata kilometriä suuntaansa päivittäin matkaa. Kotiin päästyämme, Kimmo ja minä huokaisimme helpotuksesta, että kivaa oli, mutta onneksi se on tältä erää kuitenkin ohi.

Itse toivoisin hartaasti, että saisimme ensivuonna samanlaisen messutapahtuman aikaiseksi, ehkä vielä hieman paremmin suunniteltuna. Meille tämän vuotinen juttu tuli vain niin pikaisesti, että emme ehtineet perehtyä asiaan kunnolla. Mahdollisuus olisi ollut esittää jotain ohjelmaakin, joten ensivuonna tiedämme, että voisimme vaikka pitää jonkinlaisen muoti Shown tai jotain muuta, nyt vaan hyviä ideoita joukolla miettimään.

Ensivuoden ZooExpo tulee kuitenkin yllättävän pian ja vapaaehtoisia kaivataan kovasti. Omana toiveenani voisin sanoa, että jos saisi jokaiselle päivälle kaikkia yhdistyksen edustamia rotuja, kaikissa kokoluokissa ja karvattomana sekä karvaisena esille.

Nicke